

Kyrksläotts pensionärer på hemlig resa

En solig dag i juni, var det dags för den så kallade hemliga resan. Den här dagen hade vi förutom vår reseledare Sol-Britt Kärki, guiden Petra Vairimaa med oss.

Bussen tog oss till Helsingfors, till Skällarstranden (Kellosaaren ranta), där vi steg ombord på sightseeingbåten Monica. En stund, innan det blev för blåsig, kunde vi sitta ute på däck och njuta av Helsingfors och Esbo från sjösidan. Vi blev bjudna på god laxsoppa ombord, och så småningom fick vi veta att vi skulle besöka **Pentala**, största ön i Esbo skärgård, 130 ha stor. Pentala har någon gång i tiderna hört till Esbo gård, men hör nu till Esbo stad. Här finns ett trevligt skärgårdsmuseum med många byggnader och vacker natur. Hit kan man komma med skärgårdsbåt "sjöbuss". Förutom museet finns här en fin sandstrand väl värt ett besök. Mitt på ön finns också ett träsk 6ha stort och 3 m djupt.

Besökarna framför Gurlis hus, Pentala

På ön finns betande får, som bräker hemtrevligt. I den gamla, lilla ladugården står en ko, som heter Vivian. Hon är helt tyst, för hon är konstgjord, men här har funnits en riktig ko med det namnet.

Pentala guiden **Camilla Nemlander-Sjöberg** berättade om livet på ön förr i tiden. Det äldsta huset på ön är en fiskarstuga, med delar från 1790-talet. Fiskarstugan byggdes ursprungligen, för att fiskare kunde ta i land här, och eventuellt få skydd för natten. Byggnaden har varit hem för fiskarfamiljer fram till 1930-talet. Senare hyrdes stugan ut, till sommargäster. Huset saknade i början skorsten, så det rykte in alldeles förskräckligt. Ofta fick man tapetsera om varje år, för tapeterna var så sotiga.

År 1800 flyttade 4 familjer till Pentala, som blev fastbosatta här. De sista, som bodde här, var Gurli och Arvid Nyholm, som också vigdes i fiskarstugan. Efter Arvids död, bodde Gurli ännu 14 år ensam på holmen. Huset där de, och senare bara hon bodde i, är precis i det skick hon lämnade det. Ett äkta skärgårdshem. Tyvärr fick vi inte besöka huset den här dagen.

På somrarna hyrde Gurli och Arvid ut sitt hus åt sommargäster, och bodde själv i ett rum i ett annat hus över sommaren. Det var brukligt att göra så, för att få litet extra inkomst. Slitet för brödfödan var tungt. Man fiskade, och förde fisk till torget i Helsingfors. Gurli var en god trädgårdsodlare, hon odlade potatis och andra trädgårdsprodukter som hon sålde. Också blommor, hon hade gröna fingrar.

Det var ett strävsamt liv, men man var nöjd med litet, och hjälpte varandra.

En trevlig dag bland röda hus, grönska och glittrande vågor.

Tack, till vår reseledare, våra guider och vår chaufför.

Text: Siv Wikström

Bild: Leif Wikström